

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 6. Agathonis, Antonij, & aliorum paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

388 Cap. XV. Plurimos, omnium,
expoliare dinites, & ipsum etiam hypocamisum
(seu vestimentum, quod subtilis camisam
est) ab eis benevolè auferre, & non peccare: &
maxime si sunt aliqui immisericordes & avari.
Duo enim lucratur talis: unum quidem quis
animas illorum seruat; alterum autem, quoniam
& ipse ex hoc mercede non modicam habet.
Hucusque Leontius Neapoleos Cyprorum
Episcopus, veram voluntariæ paupertatis
effigiem, immò & liberalitatis nobis, in-
tanto Patriarcha, ante oculos ponens, Si-
quidem, Hieronymo teste, optimus dispensa-
tor est, qui sibi nihil reservat.

S. Hiero-
nym. in
ep. ad Ne-
potian.

In vit.
PP. lib. 3.
cap. 71.

I. Tim. 6.
8.

§. VI.

Agathonis, Antonij, & aliorum pauperum.
Hinc, ut Russinus ait, cùm quidam vir n. garet Abbatem Agathonem, ut pecuniam illam susciperet in propria ratione, nolebat ille, dicens: Non est necesse mihi, quia opera manuum mearum me pascunt. Cùm autem ille persistens diceret: Vel propter indigentes dignare suscipere; respondit: Duplex verecundia est, quia non indigens suscipio, & aliena præstans, vanæ gloriae subiacebo. Fuit nimis Agatho Paulini exempli successor, cuius est illud moni- tum: *Habentes alimenta, & quibus tegamini;* his contenti sumus. Fuit & memor illius ora- culi:

culi: Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea. Eccli.13.29
 Quod S. Antonius in hunc modum ostendit, in eo, qui pecuniae quam non perfectus contemtempor esset, retenta parte, declarauit. Frater quidam renuncians seculo, & Ruffini
 dans, qua habebat, pauperibus, retainens autem l. 3. c. 68.
 pauca in suaratione, venit ad Abbatem Antonium. Quod cum agnouisset senex, dixit ei: Si vis monachus fieri, vade in illum vicum, & eme carnes, & impone corpori tuo nudo, & sic veni
 hic. Et cum sic fecisset frater ille, canes & aves corpus eius lacerabant. Cum peruenisset autem ad sensum, interrogauit, si fecisset, quod ei dixerat. Illo autem ostendente corpus suum laceratum, dixit S. Antonius: Qui renunciavit seculo, & volunt habere pecunias, ecce ita impugnati a demonibus discerpuntur. Mira ergo & misera res est, si qui proficitur, se pecuniam abieciisse, pecuniam sectatur religitus, atque illis rebus inhiat, quas censuit abdicandas. Vnde D. Hieronymus, Possidentes opes, inquit, sub Christo paupere, quas sub locuplete diabolo non habuerant; & suspirat Ecclesia diuites, quos tenuit mundus ante mendicos. Nepotianus noster aurum calcans, schedulas consecratur: & sicut in carne sui contemtor est, & paupertate incedit ornatior, ita totum

anima inuestigat ornatum. Quare eundem superius sic laudat: *Nepotianus baltheo posse habituq; mutato, quidquid castrensis peculijs fuit, in pauperes erogauit.* Legerat enim: *Qui vix perfectus esse, vendat omnia que habet, & da pauperibus, & sequatur me.* Et iterum: *Nu-*
potes tis duobus dominis seruire, Deo & ma-
mone. Excepta vili tunica, & omento pan-
quo tecto tantum corpore frigus excluderet, ni-
bil sibi amplius reseruauit.

§. X.

Arsenij, Mæsimus, Iuliani, & aliorum Anach-
retarum paupertas.

Heribert.
Rosvveid.
invitis
PP. lib. 5.
n. 5. libell.
6.

Idem ib.
l. 9. c. 43.

Pluribus experimentis testatum est, quan-
 tum possit diuinæ amor paupertatis. Ago-
 tauit aliquando Abbas Arsenius in Scithi, & opus
 habuit in necessitate sua usq; ad unam siliquam
 nummi. Et cum non inueniret, accepit a quo-
 dam velut eleemosynam, & dixit: *Gratias tibi
 ago, Domine, quia me dignum fecisti, nomine
 tuo, ad hoc peruenire, ut egens eleemosynam pi-
 stularem.* Gaudent nimis Christi imita-
 tores ijs rebus se spoliari, quibus alij ditati
 exultant. Quin & centonibus magis trium-
 phant milites sacri, quam profani in palu-
 damentis. Qua de causa Mæsimas neque
 tunicam voluit, neque cilicium mutare, sed